

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 27 ມິກຣາ 2019 (1-27-2019)

ເມື່ອຖ້ວມລົ້ນດ້ວຍສະຖານະການ

ສິ່ງໃດແດ່ທີ່ຍົກຂູວິນຍານທ່ານຂຶ້ນ ຍາມທ່ານຮູ້ສຶກຕົກຕໍ່າລົງ ?

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ພຣະເຈົ້າຍົກເຮົາຂຶ້ນ ເມື່ອສະຖານະການດົງເຮົາລົງ.

ພຣະຄໍາພີຕອບສນອງຕໍ່ ຊີວິດ:

ໃນປື້ມເຮືອງ ຜູ້ຍິງທີ່ຖ້ວມລົ້ນດ້ວຍສະຖານະການ (A Woman Overwhelmed), Hayley Demarco ກ່າວວ່າ, " ມີຫລາຍສິ່ງພາໃຫ້ຖືກຖ້ວມລົ້ນຄື: ຄວາມກັງວົນ, ຄວາມຢ້ານ, ຄວາມເຊື່ອ, ຄວາມລົງສ້ຍ, ການສູນເສັງ, ຄວາມຫຼົ້ມເຫຼວ, ການປະຕິເສດ, ການຍອມຮັບ, ການເງິນ, ຄວາມຮັກ, ຄວາມກຽດຊັງ, ຄວາມກິນແໜງ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ອົງການຈັດຕັ້ງ, ຄວາມຫຍຸ້ງເຫຍືອງ, ຄວາມໂດດດ່ຽວ, ຄວາມສິ້ນຫວັງ, ຄວາມດ້ອຍ, ຄວາມຂາດເຂີນ, ການປ່ອຍປະແລະຍັງມີຫຼາຍຢ່າງຕໍ່ໄປ. ແຕ່ຖ້າຂ້າພະເຈົ້າສັດຊື່ກັບຕົວເອງ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ຖືກຄອບງໍາຕໍ່ຊີວິດຂ້າພະເຈົ້າຫຼາຍປານໃດ ໃນເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຕົກຢູ່ໃນຊາຕາກັມດຽວກັນກັບຄົນອື່ນໆ. ຖ້າທຸກຄົນເຮັດຕາມທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຂົາເຮັດ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ຈະບໍ່ຖ້ວມລົ້ນຫຼາຍປານໃດ."

ລາວສລຸບວ່າ, ມີຄໍາຕອບສອງສິ່ງ ຕໍ່ການປຽບທຽບທ່ານກັບມະນຸດຄົນອື່ນຄື: ຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະຄວາມນ້ອຍເນື້ອຕໍ່າໃຈ.

ໃນເພງສັຣເສີນສອງບົດທີ່ພວກເຮົາເບິ່ງໃນຕອນນີ້, ພວກເຮົາພົບວ່າ ຜູ້ຂຽນບົດເພງສັຣເສີນກໍ່ມີເວລາຕົກອັບ ແລະເປັນທຸກໃຈ. ແຕ່ການສະຖິດນໍາຂອງພຣະເຈົ້າສາມາດໃຫ້ຄວາມຊູ່ໃຈທີ່ເຮົາຕ້ອງການ. ພຣະອົງຊ່ອຍເຮົາເບິ່ງສູງ ແລະເໝືອນກວ່າບັນຫາຂອງເຮົາ. ໃນຂໍ້ພຣະທັມເຫຼົ່ານີ້ພວກເຮົາເຫັນຄໍາຍໍ້າເຕືອນໃຫ້ມອບຄວາມຫວັງໄວ້ໃນພຣະເຈົ້າ ແມ່ນວ່າເຮົາຈະປະເຊີນທັງໆກໍ່ຢ່າ.

ພຣະຄໍາພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ: (ເບິ່ງຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄໍາພີ

1. ເພງສັຣເສີນ 42:1-3 :

¹ ໂອ ພຣະເຈົ້າຂ້າ ຂ້ານ້ອຍຕ້ອງການພຣະອົງ ເໝືອນກວາງທີ່ຕ້ອງການສາຍນໍ້າເຢັນ. ² ພຣະອົງເປັນພຣະເຈົ້າອົງຊົງ ພຣະຊົນຢູ່ ຂ້ານ້ອຍຢາກຢູ່ໃກ້ພຣະອົງ ເວລາໃດໜໍ່ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຈະໄດ້ໄປນະມັສການຕໍ່ ພຣະພັກພຣະອົງ. ³ ຂ້ານ້ອຍຮ້ອງໄຫ້ທັງກາງເວັນ ແລະ ກາງຄືນ ຂ້ານ້ອຍກິນເຂົ້າກັບນໍ້າຕາ ສັດຕຽງທັງຫຼາຍກໍ່ຊັກຖາມຂ້ານ້ອຍຢູ່ຕລອດເວລາວ່າ, " ພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າຢູ່ໃສ?"

ພວກເຮົາທຸກຄົນກໍ່ລ້ວນແຕ່ໄດ້ຜ່ານຜ່າຍາມທີ່ຄ້າຍກັບວ່າຫຼາຍສິ່ງກໍ່ລັງຫຸ້ມມາໃສ່ເຮົາທັນທີທັນໃດ. ພວກເຮົາຮູ້ສຶກວ່າກໍ່ລັງຈົມລົງ. ພວກເຮົາຮຽກສະພາບນັ້ນວ່າ "ຄວາມມືດມົວ" ຫຼື ຄວາມທຸກເຕັມລົ້ນ, ພວກເຮົາຮູ້ສຶກຖ້ວມລົ້ນ.

ພວກຜູ້ນຳທາງພຣະຄຳພີ, ຜູ້ນຳທາງປວັດສາດ, ແລະ ນັກເທດຍິ່ງໃຫ່ງ ທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ໄດ້ຜ່ານຍາມແຫ່ງຄວາມສິ້ນ
ຫວັງທີ່ຖ້ວມລົ້ນກັນທັງນັ້ນ.

- **ໂມເຊ.** ໂມເຊຮູ້ສຶກຖ້ວມລົ້ນໄປດ້ວຍຄວາມຈຶ່ມວ່າບໍ່ຢຸດບໍ່ຢ່ອນຂອງຊາວອິສຣາເອນ ເພິ່ນໄດ້ຕໍ່ວ່າພຣະເຈົ້າ
ວ່າ "ຖ້າພຣະອົງເຮັດຕໍ່ຂ້ານ້ອຍຢ່າງນີ້ ຂໍໂຜດປະທານຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍສາ ເພື່ອວ່າຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ໄດ້ທົນທຸກ
ຕໍ່ພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງອີກຕໍ່ໄປ" (ຈິດບັນຊີ 11:15).
- **ເອລີຢາ.** ເອລີຢາຖ້ວມລົ້ນດ້ວຍຄວາມຍ້ານກົວເຢເຊເບັນຊຶ່ງເພິ່ນໄດ້ທູນວ່າ "ຊຶ່ງໃຊ້ເວລາເດີນທາງມື້ໜຶ່ງແລ້ວ
ກຳມານັ່ງເຊົາເມື່ອຍຢູ່ແລະຄິດຢາກຕາຍຢູ່ໃຕ້ຮົ່ມໄມ້ນີ້ເສັ້ງ ເພິ່ນຈຶ່ງທູນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ, "ຂ້າແດ່ພຣະຜູ້ເປັນ
ເຈົ້າ ຂ້ານ້ອຍອີ່ມແລ້ວຊີວິດນີ້ ຈຶ່ງເອົາຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍໄປເທິ້ນ ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຫຼັງດີໄປກວ່າພວກບັນພະບູ
ຣຸດຂອງຂ້ານ້ອຍເລີຍ" (1ກະສັດ 19:14).
- **ອັບຣາຮາມ ລິງຄອນ.** ຖານະນັກກົດໝາຍ ເພິ່ນອຸກອັງໃຈ ຈົນເພື່ອນຂອງເພິ່ນໄດ້ເອົາມິດໄປເຊື່ອງໝົດ ເພາະ
ຍ້ານເພິ່ນຂ້າຕົວຕາຍ. ເພິ່ນຂຽນໄວ້ວ່າ, "ດຽວນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຄົນທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງທົນທຸກເວທະນາທີ່ສຸດ."
ຖ້າສິ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກ ຖ້າຳໄປແບ່ງປັນໃຫ້ທຸກຄອບຄົວເທົ່າໆກັນ, ກໍຈະບໍ່ມີໜ້າແຈ່ມໃສແມ່ນແຕ່ໃບໜ້າ
ດຽວໃນໂລກນີ້... ຈະໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າເປັນຢູ່ຈັ່ງຊື່ຈະເປັນໄປບໍ່ໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຕາຍ ບໍ່ດັ່ງນັ້ນ ກໍໃຫ້ດີຂຶ້ນ."
- **ຊາລ໌ ແຮດເດິນ ສເປີເຈິນ.** ນັກເທດຍິ່ງໃຫ່ງຈາກລອນດອນກໍປະສົບກັບຄວາມກົດດັນ: "ຂ້າພະເຈົ້າ, ຜູ້ນຶ່ງໃນ
ບັນດາມະນຸດທັງໝົດ, ອາດເປັນຜູ້ທີ່ອຸກອັງຫລາຍທີ່ສຸດໃນບາງຄັ້ງ.. ຂ້າພະເຈົ້າອຸກອັງຢ່າງໜ້າຍ້ານກົວຊຶ່ງຂ້າ
ພະເຈົ້າຫວັງວ່າບໍ່ມີຜູ້ໃດໃນພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບໂສກວິນາຕກັມຮ້າຍແຮງດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງໄດ້ຮັບຢູ່."

ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ບອກຫຼັງເຮົາ? ຜູ້ເຊື່ອທີ່ຍິ່ງໃຫ່ງບາງຄົນ, ພຣະເຈົ້າໃຊ້ງານທີ່ໃຫ່ງ, ປະສົບກັບສະພາບວິນຍານຕົກຕໍ່າ.
ການປະສົບກັບສະພາບວະທຸກເວທະນາ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າພວກເຮົາເປັນຄົນດ້ອຍກວ່າຝ່າຍວິນຍານ. ໃນເວລາຫຍຸ້ງ
ຍາກນີ້ພວກເຮົາຕ້ອງເປັນເໝືອນກັບກວາງ ທີ່ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສິນພັລນາໃນຂໍ້ 1 ນີ້.

ນີ້ແມ່ນສິ່ງທີ່ເຮົາຄວນສເວງຫາພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດເຮົາ. ຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສິນຫົວກະຫາຍພຣະເຈົ້າທຸ່ງແທ້ເທົ່ານັ້ນ.
ມັນເປັນທາງທີ່ເພິ່ນຢາກເວົ້າວ່າ ເພິ່ນອິດເມື່ອຍນຳພຣະທຽມທີ່ມະນຸດເອົາມາແທນທີ່ພຣະເຈົ້າອົງບໍ່ອິສຸດ. ໃນຈຸດນີ້,
ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງໄດ້ຕັດສິນໃຈ. ພວກເຮົາຕ້ອງຕັດສິນໃຈວ່າ, ເຖິງແມ່ນວ່າເຮົາຈະຕົກຢູ່ໃນສະພາບທີ່ຖືກຄອບງຳຈາກ
ທັມຊາດຂອງຊີວິດ, ພວກເຮົາຄວນມີພຣະເຈົ້າສະຖິດຢູ່ນຳເໝືອສິ່ງອື່ນໃດທັງປວງ. ດັ່ງດຽວກັນກັບຜູ້ຂຽນເພງສັຣເສິນ,
ພວກເຮົາຄວນ"ຫົວກະຫາຍພຣະເຈົ້າ," ອ້ອນວອນວ່າເວລາໃດພວກເຮົາຈຶ່ງຈະໄດ້ຢູ່ກັບພຣະອົງອີກ, ແລະຄວນຫຼັງນ້ຳ
ຕາເມື່ອເຮົາຮູ້ສຶກວ່າບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃກ້ພຣະອົງ.

ສະພາບການຂອງເຮົາເຮັດໃຫ້ເຮົາຮູ້ສຶກ ປະຖິ້ມ, ໂດດດ່ຽວ, ຫຼື ຫ່າງໄກຈາກພຣະເຈົ້າ ແນວໃດ?

2. ເພງສັຣເສິນ 42:6-8 :

⁴ ເມື່ອໃດຂ້ານ້ອຍລະນຶກເຖິງອະດີດທີ່ຜ່ານມາ ຫົວໃຈຂອງຂ້ານ້ອຍກໍຫັກສະບັ້ນລົງ ຄື ຄາວເມື່ອຂ້ານ້ອຍໄປສູ່ພຣະ
ວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າຮ່ວມກັບຝູງຊົນທັງຫຼາຍ ຂ້ານ້ອຍໄດ້ນຳພາພວກເຂົາຢ່າງຕາມກັນໄປຊຶ່ງເປັນຝູງຊົນທີ່ມີຄວາມ
ສຸກດ້ວຍການຮ້ອງເພງ ແລະ ໂຮຮ້ອງສັຣເສິນພຣະເຈົ້າ.⁵ ເປັນຫຼັງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງໂສກເສົ້າ? ເປັນຫຼັງຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງລຳບາກ?
ຂ້ານ້ອຍຈະມອບຄວາມຫວັງໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະຂ້ານ້ອຍຍັງຈະສັຣເສິນພຣະອົງ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ພົ້ນພັຍ ແລະພຣະ
ເຈົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ. ⁶ ຫົວໃຈ ຂອງຂ້ານ້ອຍເກືອບຈະຂາດ ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍຈຶ່ງຈະລະນຶກເຖິງພຣະອົງ ໃນຕ່າງຖິ່ນທີ່ເຂດ
ແມ່ນ້ຳຍໍ່ແດນຢູ່ໃກ້ພູເຮີໂມນ ແລະພູ ມີຊາເຣ ຂ້ານ້ອຍລະນຶກເຖິງພຣະອົງ.

ຈີ່ຈຳພຣະເຈົ້າ ຊ່ອຍເຮົາໃນເວລາປະເຊີນກັບຄາວມືດມົນຢ່າງໃດ?

ຄາວທຸກທໍລະມານເປັນໂອກາດຈົດຈໍາຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນຮຽນຮູ້ມໍລະດົກການເປັນຄົນເຮັບເຮີ. ເພິ່ນຮ້ອງເພງກ່ຽວກັບແຜ່ນດິນພຣະສັນຍາ ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງ. ຜືນແຜ່ນດິນເປັນສັນຍາລັກແຫ່ງພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າແກ່ປະຊາກອນທີ່ຖືກຊົງເລືອກ ແມ່ນ້ໍາຈໍແດນ, ພູເຮີໂມນ, ແລະພູມີຊາເຣເປັນອານຸສອນແກ່ຊາວຢິວໃນຍຸກສມັຍຂອງພຣະອົງ. ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ເຕືອນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍເລີກລົ້ມພຣະສັນຍາຂອງພຣະອົງຈັກເທື່ອ, ແລະ ນຶ່ງໃນພຣະສັນຍາກໍແມ່ນການສະຖິດຢູ່ນໍາຂອງພຣະອົງໃນຊີວິດເຮົາ. ແມ່ນກະທັ້ງເວລາທີ່ເຮົາສູ້ຊົນກັບຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ຖ້ວມລົ້ນດ້ວຍຄວາມທຸກລໍາບາກ, ພວກເຮົາມີສິ່ງເຕືອນຄວາມຊົງຈໍາການສະຖິດນໍາຂອງພຣະເຈົ້າຫຼາຍຢ່າງ ເຫຼືອຢູ່.

ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນ ຮູ້ສຶກເໝືອນວ່າກໍາລັງຈົມນໍ້າ. "ຟອງນໍ້າ ແລະກ່າງໂມ້ຂອງທ່ານຖືກພັດມາປົກຂ້າພະເຈົ້າ." ຄ້າຍກັບວ່າທຸກຄັ້ງທີ່ເພິ່ນເງິຍໜ້າຂຶ້ນຫາຍໃຈເອົາອາກາດ, ເພິ່ນກໍສະມັກນໍ້າເຕັມປາກອີກກິນໃໝ່! ເຖິງເພິ່ນຈະຮູ້ສຶກເໝືອນວ່າກໍາລັງຈົມລົງ, ເພິ່ນຍືນຍັນໃນສິ່ງທີ່ເພິ່ນຮູ້ວ່າເປັນຈິງຄື: ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮັກ ແລະຢູ່ນໍາເພິ່ນບໍ່ວ່າຈະມີຫຼັງເກີດຂຶ້ນ.

ໃນຍາມມີເຮືອງ, ພວກເຮົາສາມາດປະສົບກັບຄວາມສເມີຕົ້ນສເມີປາຍຂອງຄວາມສັດຊື່ ແລະຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ບາງຄັ້ງພວກເຮົາມີໂອກາດຕໍ່ສູ້ເພື່ອຊີວິດໃນຄວາມສວ່າງຂອງມື້ເວັນ, ແຕ່ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ໜ້າຍ້ານກົວທີ່ກໍາລັງລໍຖ້າກະໂດດໃສ່ເຮົາໃນຍາມກາງຄືນເດ? ນັ້ນບໍ່ເປັນບັນຫາເລີງ. ພຣະເຈົ້າຢູ່ນໍາທຸກເວລາ ແລະໃນທຸກສະຖານະການ. ບໍ່ວ່າເຮົາຈະປະເຊີນກັບບັນຫາໃດໆ, ພວກເຮົາສາມາດເພິ່ງພາພຣະອົງໃນການອະທິຖານ. ແມ່ນກະທັ້ງໃນຄາວຍາກໃຈ, ພວກເຮົາສາມາດທີ່ຈະເລືອກຮ້ອງເພງແຫ່ງຄວາມຍິນດີໃນໃຈຂອງເຮົາ ແລະ ບໍ່ແມ່ນເພງຄໍ່າຄວນໃນພິທີຊາປະນະກິດສົບ.

ແມ່ນແຕ່ໃນຄາວ "ອຸກອັ່ງໃຈທີ່ໜັກໜ່ວງ", ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນຍັງເວົ້າດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈ. ຜູ້ຂຽນເພງສັດເສີນຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຊົງສັດຊື່. ພຣະອົງຜູ້ຊົງສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາໃນອະດີດແມ່ນພຣະອົງດຽວກັນຜູ້ຊົງສັດຊື່ຕໍ່ເຮົາໃນປັດຈຸບັນ ແລະໃນອະນາຄົດ.

ໃນຍາມເຮົາຂັບຣົດ, ມັນເປັນການດີທີ່ເຮົາເສືອກຕາເບິ່ງແວ່ນສ່ອງດ້ານຫຼັງເປັນໄລຍະ, ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຈົ່ງຕາໃສ່ສິ່ງທີ່ຢູ່ເບື້ອງຫຼັງເຮົາຕລອດ ບໍ່ດັງດັ່ງນັ້ນກໍຈະເກີດອຸບັດຕິເຫດຣົດຕໍ່າກັນ. ບາງເທື່ອສະຖານະການເລວຮ້າຍຂອງເຮົາ ຖືກຕິດພັນກັບສິ່ງທີ່ເຮົາກະທໍາມາ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ຫຼົງຫຼັງໄປໃນການຕັດສິນໃຈຊົ່ວຊ້າ, ປະສົບການເລວຮ້າຍ, ຄວາມສັມພັນແຕກສລາຍ, ຄວາມຜິດພາດໃນອະດີດ, ແລະ ຄວາມບາບຂອງເຮົາ. ແທນທີ່ຈະຫຼົງຫຼັງ, ພວກເຮົາຄວນໂອບກອດເອົາຄວາມຮັກສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າ ທີ່ສໍາແດງໃນພຣະເຢຊູຄຣິດ. ຈົ່ງສາຣະພາບເຮືອງລາວໃນອະດີດ ແລະໂນ້ມໄປຂ້າງໜ້າໃນພຣະຄຣິດ. ຈົ່ງຍິດໝັ້ນໃນໃຈວ່າພຣະເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ ປະຈຸບັນ ແລະອະນາຄົດນິຣັນດອນຂອງທ່ານ. ພຣະອົງຊົງສັດຊື່ ແລະຈະສະເດັດມາຫາເຮົາຕລອດເວລາ!

3. ເພງສັດເສີນ 43:3-5:

³ ຂໍຊົງສົ່ງແສງສວ່າງ ແລະ ຄວາມຈິງຂອງພຣະອົງນໍາໜ້າຂ້າໂອຍໄປເທົ່ນ ແລະ ຊົງພາຂ້າໂອຍກັບຄືນສູ່ເມືອງຊີໂອນພູສັກສິດຂອງພຣະອົງ ແລະສູ່ພຣະວິຫານບ່ອນທີ່ພຣະອົງຊົງປະທັບຢູ່. ⁴ ໂອ ພຣະເຈົ້າຂ້າ ຂ້າໂອຍຈະໄປສູ່ແທ່ນປູຊາຂອງພຣະອົງ ເພາະພຣະອົງຊົງປະທານຄວາມມ່ວນຊື່ນ ແລະຄວາມສຸກແກ່ຂ້າໂອຍ ຂ້າແດ່ ພຣະເຈົ້າ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າໂອຍ ຂ້າໂອຍຈະດິດພິນ ແລະຮ້ອງເພງສັດເສີນພຣະອົງ. ⁵ ເປັນຫຼັງຂ້າໂອຍຈິ່ງໂສກເສົ້າ? ເປັນຫຼັງຂ້າໂອຍຈະທຸກລໍາບາກ? ຂ້າໂອຍຂໍມອບຄວາມຫວັງໄວ້ກັບພຣະເຈົ້າ ແລະຂ້າໂອຍຍັງຈະສັດເສີນພຣະອົງ ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ພິນພັຍ ແລະພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າໂອຍ.

ຄວາມຫວັງອັນໃດທ່ານເຫັນໃນຂໍ້ພຣະຄັມພິເຫຼົ່ານີ້?

ສິ່ງນຶ່ງທີ່ຄວນຮູ້ໃນສມອງຂອງເຮົາວ່າ ສະພາບຄວາມທຸກທີ່ຖ້ວມລົ້ນບໍ່ແມ່ນຈຸດຈົບຂອງເຮົາ, ແຕ່ແມ່ນສິ່ງອື່ນທີ່ ຍ້າຍຫົວໃຈຂອງເຮົາສູ່ຈຸດນັ້ນເໝືອນກັນ. ພວກເຮົາສາມາດຖອນໄລພິດອອກຈາກຄວາມຮູ້ສຶກຖືກປະຖິ້ມຂອງເຮົາ ໂດຍການຈື່ຈໍາໄວ້ວ່າພຣະເຈົ້າຍັງຢູ່ກັບເຮົາ. ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງກ້າວໄປອີກບາດກ້າວນຶ່ງ. ພວກເຮົາຢາກອອກຈາກ ບ່ອນທີ່ຫົວກະທາຍທີ່ຮຽກຮ້ອງທາງການສະຖິດນໍາຂອງພຣະເຈົ້າ ເພື່ອຍົມດີຢ່າງເລິກເຊິ່ງກັບການພົບກັບພຣະອົງ. ຈຶ່ງ ໃສ່ໃຈວ່າ, ມີທາງດຽວຈະເຮັດໄດ້ ແມ່ນການວາງໃຈໃນການເປີດເຜີຍຂອງພຣະອົງ.

ບໍ່ຕ້ອງລະອາຍໃຈທີ່ຈະຖາມວ່າ, "ເປັນຫຍັງ?" ຜູ້ຂຽນເພງສັດສິນເຄີຍຖາມຊ້າແລ້ວຊ້າເລົ່າວ່າ "ເປັນຫຍັງ". ຄວາມ ຈິງ ເປັນຄວາມສົມບູນໃນການຕິດແທດກັບພຣະເຈົ້າໃນການອະທິຖານຢ່າງສັດຊື່ ໃນເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສົງ ສັຍ. ເວລາທ່ານຮູ້ສຶກບໍ່ຢາກນະມັສການ, ເຖິງຢ່າງໃດກໍໄທ້ອະທິຖານ. ເພາະເປັນພຽງທາງດຽວ ທີ່ເຮົາສາມາດເພີ່ມ ພູນຈາກຄວາມຮູ້ສຶກທ່າງໄກຈາກພຣະເຈົ້າ ສູ່ຄວາມສົມດຸສນິມແທ້ຈິງກັບພຣະອົງ.

ຜູ້ຂຽນເພງສັດສິນເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າ ຈຸດສຸມຂອງເພິ່ນແມ່ນທີ່ພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ເພິ່ນໄດ້ຂຽນເປັນຖ້ອຍ ຄໍາສາມຄັ້ງ, ກ່າວວ່າ, "ຂ້າໂອຍຈະສັດສິນພຣະອົງ"(42:5,11;43:5). ແຕ່ລະເທື່ອເພິ່ນເວົ້າຄໍານີ້, ເພິ່ນໄດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ ວ່າທີ່ສະໜອງເພິ່ນປ່ຽນໄປ, ເປັນການປະກາດວ່າເພິ່ນໄດ້ກາຍມາເປັນຜູ້ເບິ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢ່າງໃກ້ຊິດ.

ຄວາມຫວັງດຽວຂອງເຮົາຈະຊະນະກໍແມ່ນການສຸມໃສ່ພຣະຄຣິດ ແລະ ສັດສິນພຣະອົງຖານະອົງພຣະຜູ້ໂຜດ ໃຫ້ພົ້ນ ແລະເປັນພຣະເຈົ້າຂອງເຮົາ! ໃນເພງສັດສິນ 42 ແລະ 43, ຜູ້ຂຽນເພງສັດສິນຮູ້ເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະຄວາມ ສິ້ນຫວັງຂອງເພິ່ນ ແມ່ນ, ສັດສິນພຣະເຈົ້າຖ້າມາກາງສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນ, ຍົນຍັນຄວາມຈິງໂດຍບໍ່ຄໍານຶງເຖິງວ່າຈະຮູ້ສຶກຢ່າງ ໃດ, ແລະ ເລືອກນະມັສການພຣະເຈົ້າບໍ່ວ່າຈະມີເຫດການເລວຮ້າຍໃດໆເກີດຂຶ້ນກໍຕາມ.

ສາຍຕາເບິ່ງພຣະເຈົ້າແລະຄວາມສັມພັນຂອງເພິ່ນກັບພຣະອົງປ່ຽນໄປ. ມຸມມອງຊີວິດຂອງເພິ່ນ ແລະ ສະຖາ ນະການຂອງເພິ່ນກໍປ່ຽນໄປ ນັ້ນຄືໝາກຜົນທີ່ຕາມມາ ສະຖານນະການໃນຊີວິດຈະສ້າງເຮົາ ຫຼືທໍາລາຍເຮົາ. ພວກເຮົາ ສາມາດຕົກເປັນທັງເທື່ອຂອງພວກມັນ ຫຼື ເປັນຜູ້ ຊະນະ ເໝືອມັນ!

ພຣະເຈົ້າສ່ອງຄວາມສວ່າງແລະຄວາມຈິງເພື່ອນໍາພາເຮົາອອກຈາກບ່ອນມືດຢ່າງໃດ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພຣະເຈົ້າໃຫ້ເຮົາກວ່າສະຖານະການຂອງທ່ານ. ທ່ານຈະເຮັດຈັ່ງໃດກັບຄວາມຈິງນັ້ນ? ຈຶ່ງພິຈາລະນາການນໍາໃຊ້ຕໍ່ໄປນີ້:

- **ເວົ້າຕໍ່ພຣະເຈົ້າ.** ຖ້າທ່ານເຈັບ, ຄຽດ, ຫຼືສິ້ນຫວັງກັບພຣະເຈົ້າເພາະສະຖານະການຂອງທ່ານ, ຈຶ່ງເວົ້າເຮື່ອງນັ້ນ ກັບພຣະອົງ. ຜູ້ຂຽນພຣະທັມເພງສັດສິນໄດ້ຂຽນຢ່າງສັດຊື່ກ່ຽວກັບຄວາມຮູ້ສຶກ ແລະສະຖານະການຂອງເພິ່ນ, ແລະການອະທິຖານດ້ວຍຄວາມສັດຊື່ ແມ່ນບ່ອນເລີ້ມຕົ້ນການສຸມໃຈໃສ່ພຣະເຈົ້າຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
- **ນະມັສການ.** ຮ່ວມແຮງຮ່ວມໃຈກັນພະຍາຍາມນະມັສການພຣະເຈົ້າ. ຈຶ່ງນະມັສການແລະສັດສິນໃນເວລາ ໃຊ້ຊີວິດໃນການເຝົ້າດຽວຂອງທ່ານ ແລະຈຶ່ງຕິດສົນດັບກັບຄົນອື່ນຍາມເມື່ອທ່ານນະມັສການກັບຄົນອື່ນໆທີ່ໂບດ.
- **ໂອ້ລົມກັບຄົນອື່ນໆ.** ຈຶ່ງທໍາການປະເມີນຜົນສ່ວນຕົວ ກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ເປັນຕົ້ນເຫດໃຫ້ເກີດການຕົກຕໍ່າໃນຊີວິດ ຂອງທ່ານ. ຈຶ່ງຍອມຮັບວ່າມັນເປັນເຮື່ອງຈິງແລະຈິງຈັງ. ມັນອາດເປັນເວລາທີ່ຕ້ອງເວົ້າກັບເພື່ອນໃກ້ສິດ, ສິດ ຍາພິບານ, ຫຼື ທີ່ປຶກສາກ່ຽວກັບເຮື່ອງນີ້.

ພວກເຮົາລ້ວນແຕ່ມີເວລາທີ່ຮູ້ສຶກວ່າຖ້ວມລົ້ນ. ຜູ້ຂຽນເພງສັດສິນກໍມີເວລາເຊັ່ນນັ້ນ. ແຕ່ໃນຍາມນັ້ນພວກ ເຮົາສາມາດເປີດໃຈຂອງເຮົາຕໍ່ໜ້າອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະຊອກທາງການຊ່ອຍຈາກພຣະອົງ. ບາງເທື່ອພຣະ ອົງກໍສົ່ງການຊ່ອຍເຫຼືອມາທາງຄົນອື່ນ.

ອຸປັດໄຕ ໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ www.lsbj.us ໂດຍ PSI